

համար՝ կայսերին հրովարտակ շրջանցու, և այն և
այն: Ասանկ լուրերուն հրատարակութիւնը ե-
թէ միայն կրօնամշլ խարեւութենէ պատճառ-
ուած րլար, կրնար ներուիլ, բայց անոնց մէջ
աւելի չար ոգի մը կը տեսնեմք, որ է Երրուա-
ցիները խարեւ թէ (Սամանեան երկիրներուն
մէջ գեռ հաղածանիք կը լւան, որն որ չտրաշար
զբարտութիւն է և ապստամբ ապերախտու-
թիւն Կայսերական տերութեան բարեխնամ
կառավարութեանը գէմ: Երգեօք եւրոպացի
լրագրոց այս տեսակ թղթակիցները փնտուե-
լու ըլլան և ձեռք անցնին ի՞նչպէս կրնան ինք-
զինքնին ազատել արդարութեան ձեռքէն, բայց
դառնանք մեր խնդրոյն: Ասանկ աղերսացիր մը
շինծու ըլլալը ոչ կրնար չգիտնալ, ուստի
որդեխնամ աղջամէր Պատրիարք հայրերին և
ոզգպիտ գերադոյն ժալովը բարձրացնոյն տէ-
րութենէն խնդրեցն որ օրինաւոր քննութիւն
մը րլայ: Բարդարասէր կասակարութիւնը պն-
միջապէս ուղղագատ պաշտօնեայ մը դրկեց միշ-
եալ զի զը, ուրախը հայոց և կաթողիկաց պատ-
րիարքական փաստառուղներուն ներկայութեանը
մասրամասն հանցաքննութիւններ ըլլալով՝
բազմատեսակ խարեւութեանց դաղնիքը երեան
եւաւ, զընծո՞նք պատիւ և չըշնալաց իշտածիւն: Ա Եր-
շապէս այն հայաբնակ զիւղէն միայն առանձնի
չափ խղճալիք աշխարհական պէտոցից բնակչու-
թեամբ կամ զիւղի պատուածուն իշտածիւն եղան խօս-
քերը, բայց աչա ի՞նչ կը դրեն մեզ (Ճիւրքմէն
զիւղէն օգոստոսի 28ին):

“ . . . , զիւղի մշջի հայ հասարակութենէն
կաթոլիկ եղածները ամբողջ իրենց հայրենի
Երկեղեցոյ ծոցը դարձան, և իրրե լուսաւոր-
չածին հարազատ միոյ մօր զաւակունք սիրով
միաբանելով և ատելի ոխակալ հակառակու-
թիւնը մշջերնէն վերցընելով՝ ամենը մէկ տեղ
մծէն մինչեւ փարքը (), Աստուածածնայ կիւ-
րակէ օրը Հայոց Երկեղեցոյ արարողութեա-
նը համեմատ խոստովանեցան և հաղորդուեցան
և իրենց մղղութենէն աղատութեանը նա-
ւակատիք մեծ զոհագործութեամբ այն օրը
պատուեցին, մինչեւ անգամ չըրս կողմի եղած
հայ օտարազգի զիւղացիները անոնց ասանեկ
յանկարծակի փոփոխութեանը վրայ զարմա-
նալով՝ վկայեցն թէ ասոն այն (Ճիւրքմէն շնոր-
շան: Լաշողիկաց վարդապետը ինչպէ-
փառոք և մեծ ընդունելով մէեամբ զիւղը հրա-
ւիրած էին Քէ հըդակույտանութ գառնալու պար-
տաւորեցաւ: Ա Ճմ իրրե եղերու ծարակի աշ-
րեր միահամուռ բազմութեամբ քրիստոնէա-
կան ճշմարիտ հոգւուլ զարդարուած եկեղեց-
գալով՝ ջերմուանդ սրտիւ Աստուածային պաշ-
տամունքը կատարելէն ետքը, սիրով՝ մեծ փա-
փաքով Ընորհափայլ Երովոքէ Երարատ-
եանց Ա արդապետին բարեխրատ քարոզու-
թեանը ունկնդրութիւն կը նեն: ամենուն բե-
րանէն վեհափառ Առլթանին, մեր Եզրապե-
տաց և սրբազն Պատրիարքի համար երախ-
տագիտութեան աշօթից ձայներ կը լսուին ան-
դադար: Իրենց երախտազիտութիւնը աղջի
ցուցընելու համար սրտի յօժարութեամբ և
հնազանդութեամբ բարեխնամ: Առաջնորդի
խօսքն կապուած կեցած են: անոր ամեն ըստ
և ընելիք բարեկարգութիւնը սիրով ընդունե-
լով՝ ի գործ զնելու վրայ են: Եւ վերջապէ-
(ինչպէս կը զուրցեն) մտաղրութիւննին այն
որ ինչպէս անհնազնութեամբ աղջիս սիրո-
տրտմեցուցին, ասանկ ալ հնազանդութեամբ
միաբանութեամբ և սիրով անոր փոխարէն
իմակատար ուրախութեամբ լիցընեն :

Ալ հրաւիրեմք օտար աղջի լրագրոցիքա-
ւախօս թղթակիցները որ այս լուրն ալ հնազ-
գեն անոնց հեղինակներուն, ու անոնց կամ ի-
րենց խարուելք իմացուի:

Ա աղջային ուրախութեամբ շրջան՝ ի սրտէ մաս-
նակից ըլլալով՝ կը չնորհաւորեմք Երարատեա-
նէր Ա երավուէ շնորհափայլ Վարդապետը. որու-
թուով և անշուշտ խոչեմ առաջնորդիւնամբ
այս բարիքը ձեռքբերուեցան: Ալբարտառիւն-
նակից ըլլալով համար յօժարութեամբ աղջիս սիրո-
տրտմեցուցին, ասանկ ալ հնազանդութեամբ
միաբանութեամբ և սիրով անոր փոխարէն
իմակատար ուրախութեամբ լիցընեն :

լու ըլլան՝ 31 տարուան միջոցի մէջ կ սնտօն
այնչափ հոգի պիտի մեռնին՝ որչափ բնակիչք
այս օրուան օրս նոյն քաղաքը կ'ապրին։ այսու
ամենայնիւ 39 տարի ամցնելէն վերը (աս
տարուլնէ համբելով) նոյն մշյաբաղաքը այս
օրուան օրս ունեցածէն կընապատիկ աւելի
բնակիչ պիտոր ունենայ։ և սնտօնի բնակչաց
թիւը՝ 1841 էն մինչև 1851՝ 413,000 հոգի ա-
ւելցաւ, այս ինքն՝ 10 տարուան մէջ զրելէ
այնչափ՝ որչափ բնակիչ ունին Գերմանիայի
հիմակուան ամենամծ քաղաքները, Ալեքսան-
դր Պետրոսին։ Եւ դեռ կ սնտօն աճելու և ըն-
դարձակելու վրայ է, ու իր մեծնալու և ըն-
դարձակելու սահմանը չի գուշակուիր։ Եւրոպ

ՅԱԿԱՌՈՒՆ ԱՐՄԵՔ

— Եհմէտ փաշայի հրամանատարութեան
տակը գտնուած կայսերական նախատօրմիւր
ամսոյա թիւն կընթէն մեկնելով Ուրլա գա-
ցեր է և անկէ մշյաբաղաքս վերադառնալու է։

— Երկրորդ ծովագետ Տընտասին հրա-
մանատարութեամբ Անդղեց նաւատորմիւր օ-
գոստոսի 16ին Ժիպրալթարէն մեկնելով մալ-
թա հասեր և անկէց ալեւլլելով Ակրոյի ծո-
վը եկեր է։

— (Օւշուրէն լըազիրը Խոշէն քալորին
մէջ մաղայոյ զին սաստկագէս աւելէ ըլլոյայնիւ։
յիշեալ քաղաքը օրը 100 հոգի սարնուելու
և ասոնցմէ 50, 60 ը մեռնելու վրայ է։ Բրուսիոյ
կառավարութիւնը այս սոսկալի ախտին առա-
ջը առնելու համար ամեն միջոցները ՚ի գործ
դրաւ և հրամայեց որ Յիսուսնան կ'օնաւոր-
ները յիշեալ երկիրը չ'առնեն։ որպէսզի ա-
սոնց բազմութենէն հաղորդակցու։ իւնը շատ-
նալով՝ օդը չ'առաջականի։

— Այս անգամ Լօնտրա մէկ մեծ եր-
կաթէ շոգենաւ մը կը շնորհի, որն որ 300 առ-
կառաջափ մեծութիւն և 100 ձիի ոյժ ունե-
նալու է, այս շոգենաւին շնորհեան ծախքը
100 հազար լիտան պիտի անցնի։ Ասկէ ՚ի զատ-
երկը մեծ շոգենաւալ պիտի շնորհին, որոնք
մրէն շնորհելու վրայ գանուող երկու ուրիշ
շոգենաւներուն հետ կոստանդնուպօլսի և Լօն-
տոնի մէջ տեղը երթեակութիւն պիտի ընեն։

— Կըմիրի Եշբուրդաւ լըազիրն մէջ կը
կարդամը։

“ Հայ կաթողիկաց դահերէց Ոնսինեօլ
հասուն արքեպիսկոպոսը, մօտերս Առուտան,
դնուողիսէն պիտի մեկնի Հռովմ երթալու
Կերեսի թէ յիշեալ առաջնորդը յանկարծ այ-
դանը որոշեց մաքին մէջ, որպէս զի փախան մը
տայ երկպառակութեանց, որը երկար ժամա-
նակէ հետէ իւր ժողովոգեան անդամոց մէջ
կը տիրեն։

— Ենցեալ շարաթ օր Հայ կաթողիկաց
ազգային ժողովըն անդամները Բարձրագոյն
գուռը հրաւիրուած ըլլովով, բարձրապատի-
փոխարքային ներկայանալու, և վայելու յար-
գանօք ընդունուելու պատիւ ունեցան։ Բարձ-
րապատիւ Եպարքուը պատուիրեց յիշեալ յար-
գելեաց, որ ժամ յառաջ ազգին իմաց տա-
լը՝ նոր Պատրիարքին ընտրութեանը համա-
ժողովըն ու շուտափմը խաղաղութեամբ լըմբն
ցունեն։ Աս պատուէրը կարձեօք մէկ քանի ե-
րեկի անձանց հաճոյ չմուելով, ջանացին ո-
իրենց պաշտօնէն նա քաջուին և հրաժարու-
նին տուին։ բայց նորին բարձրութիւնը առ ժո-
ղովուրդին դժուար վիճակը միտքէն բնաւ չ'
հանելով և մարդասիրութենէն շարժեալ հրա-
ժարումին ընդունելէն զատ՝ իր բնական քաղց-
րութեամբ զանոնք համոզեց ու նորէն ալին-
կերպով մը խրատեց որ ժողովուրդին համա-
ունեցած պարտաւորութենէն ասանկ ժամանա-
կին ետ չի մնան։ և առ կերպ բարյացական իւր-
բաւտներով և սէր ու խաղաղութիւն քարոզե-
լով՝ ստիպեց որ խսկոյն երթան իրենցմէ պա-
հանջուածեց ՚ի գործ դնեն։

Ուստի երկուշարդի օր Բարձրագոյն զը-
րան հրամանին համեմատ՝ Հռովմակաւան հա-
մազիներնուու ազգային ժողովըն անդամնել
Արքահամ Ամիրա Ալլահի մէքրտեան
Աիհրան չէլէպի Տիւլիսն
(Հաննէս) Ամիրա Ամիրա Յանկան (Քօլ)
Ալիէն Աղա Քըլըլեան (Քօլ)
Տօնիու Գաստուր Աղա Վինապեան
Գուան Աղա Վինապեան
Ֆէրհատ Աղա Տէլլէմեան (Քօլ)
(Հաննէս) Աղա Յուումճեան (Քօլ)
Մուսա Աղա Հասունեան
Հարութիւն Աղա Յէնչէքեան
Ջովմայ Աղա Յէնչէքեան
Հարութիւն Աղա Անուելիան
իրենց Պատրիարքարանը ժողովուեցան, բայց
երկու անձնութիւններէ, այսինքն մեծապատիւ Յա-

Համեն ապրայէ Խուլըռսան, և գերյարդիք աշ-
րութիւն աղջայէ Քրէօջէքեան, որոնց առաջինը
հիւանդութեան աղագաւ, և երկրորդն ալ աբ-
քունական գործով չկրցան ներկայ դանութիւն :

Այսու ամենայնիւ յեշեալ Ամիրային տը-
կարութիւնը թեմեկարձելով և իրեն ներկայ
զանութիւն ալ հարիւտոր համարելով՝ մեջյար-
դի Արքահամ Ամիրայն պատշաճաեսաւու ժո-
ղովըն առաջարկեց որ խր նաւակը ժողովըն
դուրս մնացող Ամիրային թնակարանը իսկոյն-
երթայ ու զինքը յատկապէս հրաւիրէ ժողովըն
կողմէն և ժողովը գործի չի սկսի մինչ նաւակին-
վերադառնարդին նշան ակնածութեան յիշեալ
Ամիրային և ապացոյց սիրոյ և միաբանութեան :
Ժաշովն շատ սիրով և հաճութեամբ յարդի Ա-
միրային առաջարկութիւնը ընդունելով նաւա-
կը ուղարկուեցաւ և մինչ վերադառնարդ ապա-
սուեցաւ : Երկու ժամու մեջ նաւակը Աէնի
գեղեցիկարձաւ և հրաւիրեալ Ամիրային ակա-
րութեան աղջարանարկութեանը դուրը լուր-
ը բերած ըլլալով՝ ժողովը իսկոյն գործին
նստաւ :

Գերայարդի Արքահամ Ամիրայն, խօս-
քը բանալով՝ ժողովըն, յիշեց թէ այսօք հո-
ժողովըն ուստի առանձուը առանձու ալյույնին է, որով
հայտ անցեալ շաբաթ օր բարձրացածի Փոխությունի առ-
ըլլը ամենին ալմելոյ էնի : ուսորդ պերը և մայու-
նառնեամբ սկսելու էնի : այսորդ պերը և մայու-
նառնեամբ սկսելու էնի : այսորդ պերը և մայու-
նառնեամբ սկսելու էնի : Ասոր վրայ քիչ մը վիճաբանութիւնը
լալէն ետքը, Տարձրագոյն Պրան ծամ յա-
ռաջ պահանջմանը համեմատ որոշուեցաւ ո՞՛
“Ժողովուրդին իմաց տրուի թէ պատրիարքի ըն-
տրութեան համար իրենց կողմէն ալ հա-
րիւր յիսունի շափ անձինք նէնդաբնին օք պատ-
րիարքարանը ժողովընին Այսքանս շատ յա-
ռաջ մարդս սխալական է ըսված ճշմարտու-
թիւնը վերստին ապացուցանելու համար, չկյ-
անակը ինչպէս պատահեցաւ, աս գերյարդի ան-
ձինքը, թէպէտ ամենքն ալ բանիրուն, իսելացի
հանձարեղ մարդիկ են, բայց իրենց պարտա-
ւորութեանէն գուըրս ելլալով, իրենց չի վերարե-
րելու գործի ալ ձեռնամնիս եղան և ասովօրը
իրիկուն ըրին ունայն վիճաբանութիւնով և ան-
անեղի հակածառութիւնով, այսինքն պատրիար-
քական աթոռոյն պատշաճ և արժանի անձինք
որոնք ըլլալուն նշանակելու և զանոնք ժողովուրդին
յառաջարկելու ջանալով :

Աս արտօնութիւնը իրենց պաշտօնէն դուրս
և միմիայն ժողովընեան վերաբերելի ըլլալով՝
ասոնց սխալմաւոքը և զուր տեղը հոգնենին կար-
ծեմք ժողովուրդը ժամանակին պիտի յայտնէ-
իրեն աս մասին գերակայութեամբը : Ինչիցէ
ժողովըն աս սխալմաւոքը շիտեալը մեզ պարաք-
չէ, այլ մի միայն եղածը ճշմարտապէս և ան-
կողմաբար պատմել կամ նկարագրել :

Ամենուս յայտնի է որ մեր Համագոյն
սիրելի ելլարց մէջ նկեղեցականք անսակ
տեսակ են, այսինքն Աբրացիք Գոլէժցիք
Աիէննացիք և Լիբանանցիք, և երբոր աս
մասին վիճաբանութեան մանըլիցաւ Գևո-
յարդի Տիւզեան Միհրան չէլէպին, ժողո-
վըն իմացոյց թէ Աբրացւոց կողմանէ ինդե-
րըլած է որ ժողովզին իմացունէ թէ պատ-
րիարքական աթոռոյն իրենք աչք շնորին և
ընարըլիլու ալ ըլլան՝ ըս պիտի ընդունին”
Աս լուրը շատ հաճութիւն առաւ երկու-
կողմաւցութեան ալ, ինըու որ Աբրացիքը
չին ուղերոր իրենցմէ ընտրուելով՝ նորէն
կոռուի տուիթը ըլլայ և Գոլէժցիք ալ ասոնց
հետ համակրութիւն չուննանուն՝ չին
ուղեր ընտրվելինին . իսկ Աիէննացիներուն
վանքը Օսմանեան աէրութեան իշխանու-
թեան տակը ըլլանըլինուն համար երկու-
կողմէն ալ միաներան ծալեցին զանոնք ու
գարակը զրին : Գոլէժցիներէն ժողովը մէկ
վարդապետմը դառաւ, Ճէտիտ վարդա-
պետը, և շատ ջանաց որ ընտրութիւնը առ-
նոր առաջու երկու կողմանց ալ կրնայ հա-
ճելի ըլլայ, որովհետեւ կրկարծէր թէ մէկ
կողմէն յիշեալ վարդապետը զոլէճի ըլլա-
լով՝ գոլէճի մասին ընդունելի ըլլայ և սիր-
ուերնին շահուի : և միւս կողմէն, այս
վարդապետը անձամբ արբացւոց հաճե-
լի ըլլալուն, անոնց ալ ընդունելի ըլլայ :
Բայց կերեւի թէ Ճէտիտ վարդապետը
զոլէճի ժողովականաց ծոցը եղած նայ-
մանէն գուըրս պանուած մէկը ըլլալուն ա-
նոր ընտրութեան ալ մեծ հակառակու-
թիւն և ընդունութիւն եղաւ . վերջապէտա-

